

[Søren Hansen]

at man i løbet af denne debat vil afsløre, hvad man selv vurderer forslaget til at koste.

Vi har en fornemmelse af, hvor meget SFs eget dagblad ville have brug for for at klare situationen, men det er formentlig småpenge i forhold til, hvad der skulle sættes af på hele dagbladsområdet, hvis SFs forslag blev gennemført.

SFs forslag griber direkte ind i det arbejde, som mediekommissionen er i gang med. Kommissionen blev nedsat for et års tid siden, og blandt medlemmerne er også chefredaktøren for SFs eget dagblad. Det er en god skik – og den burde følges oftere – at man ikke griber ind i et kommissionsarbejde, som er i gang; kommissionen bør have tid til at gøre sit arbejde færdigt. Når det er sket, har vi mulighed for at studere resultaterne med henblik på det kommende arbejde. Den overordnede politik på dette område må være afklaret, før vi begynder at finde løsninger på enkeltproblemer inden for medieområdet.

Vi er altså positive over for intentionerne i SFs forslag, men for det første har vi altså vanskeligt ved at overskue konsekvenserne, for det andet har vi ikke mulighed for at vurdere, hvad det koster, og for det tredje mener vi altså, at kommissionen må have lejlighed til at gøre sit arbejde færdigt, sådan at vi kan sikre, at de løsninger, der til sin tid kan gennemføres, både bliver fornuftige, hensigtsmæssige og rimelige ud fra en helhedsmæssig betragtning.

Vi kan altså på denne baggrund ikke på nuværende tidspunkt medvirke til forslagets gennemførelse.

Brøndsted (V):

Da hr. Øllgaard er på landbrugstur til Holland, har jeg lovet at føje et par ord til dette beslutningsforslag fra SF.

For det første synes jeg egentlig, det er mærkeligt, at man fremsætter et forslag på dette tidspunkt. Jeg mener, det smager lidt af mangel på respekt for de grundige kommissions-, udvalgs- og andre forberedelsesarbejder, der ofte bliver gjort, til det lovgivningsarbejde, vi har her i folketinget. Når vi nu ved, at der i øjeblikket sidder en mediekommission, som vi forventer inden for overskuelig fremtid kommer med en virkelig kulegravning af den danske mediesituation, er det egentlig sært, at nogle mener, de er meget

klogere og lige kan rable en hel masse punkter ned og sige, det er noget, der skal ind i det. Det ville have været mere forstandigt, synes jeg, om man havde ventet og set, hvad der var i det, vi får fra mediekommissionen på et eller andet tidspunkt, og så fremsat et forslag på grundlag af den viden, vi dér havde.

Det, at der sidder en mediekommission, er selvfølgelig også en erkendelse af, at der er et medieproblem i det danske samfund i dag. I disse dage er det jo ikke mindre, end det har været igennem årene, hvor vi har set mange dagblade forsvinde, og vi kan da også frygte, at den konflikt, der lammer vor presse i øjeblikket, kan få økonomiske konsekvenser, så vi får et endnu mindre nuanceret pressebillede, end vi har.

Jeg tror, alle er enige i, at den presse, der står til befolkningens rådighed, er alsidig og prøver på på alle måder at belyse samfundet og dets forhold fra alle synsvinkler. Men hvis de økonomiske vilkår virkelig er vanskelige, vil det selvfølgelig også bevirke, at vi får færre blade, og hvis de rammes af hårde konflikter, vil der også blive færre blade.

Men jeg synes, hele problemstillingen, således som SF rejser den, er forkert. Jeg mener, det ville være rigtigere, om vi fik sænket omkostningsniveauet for driften af den presse, vi har. Det ville være rigtigere, om vi så på, om bemandingssiden er rigtigt klaret i forhold til den teknik, der står til rådighed. Det ville være rimeligt, om man kunne indføre tidssvarende tekniske hjælpemidler, uden at det skulle give problemer for bladenes mulighed for at udkomme.

I det hele taget ville det være ønskeligt, om omkostningsniveauet i øvrigt kunne stabiliseres, sådan at der virkelig var mulighed for at få en presse frem, som var båret af ønsket om at sprede meninger og opfattelser, og som var sådan, at den også animerede folk til at holde den og købe den.

Der er én ting, som fremtræder tydeligt af dette forslag, og det er, at hvis vi skal til at give offentlig støtte til bladene, skal vi også have nogle til at kontrollere bladene. Ser vi forslagetes spalter igennem, vil vi opdage, at det betyder en styring, at det betyder en til formålet særlig oprettet instans, der skal finde ud af, hvem der er værdige og ikke-værdige i kulturel og politisk henseende til at få støtte, og skal definere, hvad der skal forka-